

Leden van de gemeenteraad,

In de Rijnpost van 15 mei las ik een uitnodiging om naar de discussie-bus te komen. 'Praat mee over de sociale toekomst van Veenendaal'. Een mooi initiatief. Een vraag trof mij enorm: welke keuzes zou u maken'?

Ik kan geen keuzes meer maken.

Mijn naam is Yolande de Meer. Ik heb dystonie, een progressieve neurologische aandoening. Mijn fijne motoriek en kracht in beide armen en handen ben ik voor een zeer groot gedeelte kwijtgeraakt. De simpelste dingen (boterham smeren, pak vla openen) is heel moeilijk.

Begin mei heb ik moeten vernemen dat de dystonie is uitgebreid naar mijn linkerbeen.

In die week vernam ik dat een hele trouwe mantelzorger, na vijf jaar, per 1 juli stopt met het koken van warme maaltijden. Een andere trouwe mantelzorger valt ook deels weg. Twee hele trouwe mantelzorgers, die na jaren zeggen: 'het lukt niet meer om jou te blijven helpen.' Uit ervaring weet ik dat het vinden van nieuwe mantelzorgers ongelooflijk moeilijk is.

Behalve verdriet, zijn er ook de zorgen op praktisch gebied. Kan ik nog in mijn huis blijven wonen, al dan niet aangepast, word ik afhankelijk van een rolstoel, kan ik dit financieel dragen?

Inderdaad, de stapeling van zorgkosten. Ik betaal nu het abonnementstarief. Op uw site lees ik over compenserende maatregelen. Ik hoop dat u bij het opstellen van deze maatregelen rekening heeft gehouden dat ook WMO-cliënten te maken hebben de fors gestegen kosten: uitgekleden en dure aanvullende pakketten van de zorgverzekeraar, verhoogde eigen bijdrage medicatie, de dagelijkse boodschappen, huur, gas, enz.

Begrippen als: afschaling van zware naar lichte zorg' en 'passende zorg' worden regelmatig genoemd. Helaas worden deze begrippen niet gedefinieerd. Welke zorg blijft er beschikbaar en betaalbaar? Word hier alstublieft transparant over!

Mensen, die bij het Wmo loket aankloppen voor zorg, doen dit met een serieuze reden. Zij willen, net als ik, het allerliefste zelfstandig en gezond functioneren in de maatschappij, maar door leeftijd, ziekte of handicap kunnen zij dit niet meer. Zij hebben hier niet voor gekozen. Zij hebben hulp nodig om een menswaardig bestaan te kunnen hebben.

Ik kan niet meer kiezen...mijn progressieve neurologische aandoening is niet behandelbaar. Wij weten hoe de financiële vlag erbij hangt maar U kunt wel kiezen.

Welke keuzes gaat u maken, om deze groep mensen te helpen? Kunt u een heroverweging maken over de verdeling van gelden? Om vanuit andere domeinen geld over te hevelen naar het sociale domein en zo de tekorten binnen het sociale domein op te vangen? Om zo mensen, die hulp nodig hebben, een menswaardig bestaan te bieden?

Dank voor uw aandacht en ik wens u een wijze én menselijke besluitvorming toe.

Yolande de Meer